

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 195/2026
25.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Драгана Марковића и Боже Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 965/24 од 16.04.2025. године и Кж3 8/25 од 22.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Драгана Марковића и Боже Марковића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 965/24 од 16.04.2025. године и Кж3 8/25 од 22.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 83/24 од 27.05.2024. године окривљени АА, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. КЗ

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 965/24 од 16.04.2025. године, усвајањем жалбе ОЈТ у Врбасу, преиначена је пресуда Основног суда у Врбасу К 83/24 од 27.05.2024. године, па је окривљени оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, за коју је одређено да ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује. На основу члана 246. став 8. КЗ од окривљеног је трајно одузето 11 семенки, налик на семенке марихуане и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 8/25 од 22.10.2025. године жалба бранилаца окривљеног одбијена је, а пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 965/24 од 16.04.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокати Драган Марковић и Божо Марковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Браниоци окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводе повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али у образложењу захтева, не опредељују конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ наводе да је окривљени куповао опојну дрогу како би је конзумирао а објаснио је и шта је радио са семенкама које је налазио у кеси са марихуаном и из којег разлога их је избацивао, те да није јасно на основу којих доказа је суд утврдио да је окривљени поступао са директним умишљајем, као и да другостепени суд није потпуно и правилно утврдио чињенично стање. Такође се наводи и да суд није утврдио да ли је окривљени способан да плати трошкове кривичног поступка имајући у виду његова примања и лица која је дужан да издржава.

Изнетим наводима бранилаца окривљеног се суштински оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказ дата од стране суда.

Поред наведеног, браниоци окривљеног оспоравају и разлоге другостепеног и трећестепеног суда, на који начин указују и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Ово стога што наводе да другостепени суд није образложио зашто није поступио по налозима трећестепеног суда, те да је погрешно закључио да је окривљени у једном делу мењао исказ и погрешно образложио шта се добија из семенки биљке канабис, као и да се ради о припремним радњама. Даље, трећестепени суд у образложењу своје одлуке наводи шта се

подразумева под производњом опојних дрога, али то навођење по оцени бранилаца, нема никакве везе са оним што се окривљеном ставља на терет и што се образлаже да представља припремне радње.

Такође, захтевом се указује и на повреду одредбе члана 449. став 1. ЗКП, јер није одржан претрес пред другостепеним судом, члана 451. став 1. ЗКП, јер није испитана пресуда у оквиру основа, дела и правца који су истакнути у жалби, као и зато што је суд прешао оквире који су истакнути у жалби, те члана 462. ЗКП, из разлога што другостепени суд није поступио по налогу трећестепеног суда. Браниоци окривљеног у захтеву наводе и да суд није правилно одмерио казну с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, на који начин се указује и на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП. Поред наведеног истиче се и да суд није правилно применио одредбу члана 16. став 5. ЗКП јер није у довољној мери ценио контрадикторне доказе.

Како наведене повреде, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају разлоге због којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, те је Врховни суд захтев бранилаца окривљеног АА - адвоката Драгана Марковића и Боже Марковића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић